T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 435
KARAR NO : 2014 / 470
KARAR TR : 01.04.2014

ÖZET: Türk Telekomünikasyon A.Ş.'de çalışırken Kurumun özelleştirilmesi nedeniyle başka kuruma nakledilen davacının, maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi ve alacağının faizi ile birlikte tazmini istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiğinden, aynı konuda daha önce Uyuşmazlık Mahkemesince karar verildiğinden yeniden karar verilmesi gerekmediği hk.

K A R A R

Davacı : İ.D.
Vekili : Av. İ.T. (Adli Yargıda)
Davalı : Türk Telekomünikasyon A.Ş.
Vekili : Av. A.T.

O L A Y : Davacı, dava dilekçesinde özetle; Afyonkarahisar İl Telekom Müdürlüğü'nde 399 sayılı KHK tabi sözleşmeli tekniker olarak çalışırken Kurumun özelleştirilmesi sonucu Afyonkarahisar Valiliği Gazi Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Müdürlüğü'ne atandığını, 01.01.2006 tarihinden itibaren, Bakanlar Kurulunun 2006/10971 sayılı kararına ve Başbakanlık Devlet Personel Başkanlığı'nın 2006/3 sayılı tebliğine göre devlet memurlarının 2006 yılının ilk altı ayından itibaren ve daha sonra uygulanacak ek ödemenin maaş nakil ilmühaberine yansıtılmadığını, bu durumun düzeltilmesi için yaptığı başvurunun reddedildiğini belirterek; davalı idarenin 15.02.2010 tarih ve 956 sayılı idari işlemin iptali ile geçmiş döneme ait mahrum bırakıldığı 01.01.2006 tarihinden adının Devlet Personel Başkanlığı'na bildirildiği 18.04.2006 tarihine kadar ve bu tarihten 02.02.2010 tarihine kadar ödenmeyen ek ödemelerin ödenmesi ve maaş nakil ilmühaberinin yeni halde yapılarak çalıştığı kuruma gönderilmesi istemiyle 24.03.2010 tarihinde idari yargıda dava açmıştır.

Davalı vekili süresi içerisinde görev itirazında bulunmuştur.

AFYONKARAHİSAR İDARE MAHKEMESİ: 13.05.2010 gün ve E:2010/210 sayılı gönderme kararında "…davacının 399 sayılı KHK'ya tabi olarak Afyonkarahisar İl Telekom Müdürlüğü'nde sözleşmeli statüde çalışmakta iken Ek 29. Maddenin birinci fıkrası uyarınca hisse devrinin yapıldığı 14.11.2995 tarihinden sonraki 180 gün içinde (18.04.2006) Türk Telekomünikasyon A.Ş. tarafından Devlet Personel Başkanlığı'na bildirildiği ve 01.12.2006 tarihinde Afyonkarahisar Valiliği İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nde göreve başladığı, bu süre içinde bulunduğu statü ve yaptığı görev itibariyle kamu görevi yürüttüğü göz önünde bulundurulduğunda 406 sayılı Yasa'nın 5398 sayılı yasa ile değişik Ek-29 maddesi uygulamasından doğan bu uyuşmazlığın idari yargıda çözümlenmesi…" gerektiği gerekçesiyle, davalı vekilinin görev itirazının reddine karar vermiştir.

Davalı vekilince süresi içinde verilen dilekçe ile olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması istemiyle başvuruda bulunulması üzerine dilekçe, dava dosyası ile birlikte Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI özetle; özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan hisselerden %55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25.07.2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi'nin % 55 oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar'ı uyarınca 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ne satıldığı, işlemin tesis edildiği tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.7nin olması nedeniyle ortada idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz edilemeyeceğinden açılan davada adli yargının görevli olduğu gerekçesiyle 2247 sayılı kanun'un 10. ve

13. maddeleri gereğince, olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına ve dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığı'na gönderilmesine karar vermiştir.

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ HUKUK BÖLÜMÜ: 06.12.2010 gün ve E:2010/246 K:2010/297 sayılı kararında "…Dava, davalı şirkette sözleşmeli personel statüsünde tekniker olarak görev yapmakta iken 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen, 1.12.2006 tarihinde Afyonkarahisar Valiliği İl Milli Eğitim Müdürlüğü emrine atanan davacı tarafından; Yüksek Planlama Kurulu'nun 8.5.2006 gün/2006/T-17, 10.11.2006 gün/2006/T-32 ve 31.7.2007 gün/2007/T-17 sayılı kararları uyarınca belirlenen ek ödeme tutarlarının maaş nakil ilmühaberine konulmak suretiyle nakil maaşının yeniden hesaplanarak kurumuna bildirilmesi, 1.1.2006 tarihinden yeni nakil belgesi düzenleninceye kadar geçen süre içerisinde tahakkuk eden zam ve tazminatları ile maaş nakil ilmühaberinin düzenlendiği 1.12.2006 tarihinden itibaren ödenmesi gerekirken kurumun yaptığı eksik bildirim nedeniyle ödenmeyen ücretlerinin yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle Afyonkarahisar İl Telekom Müdürlüğü'ne yaptığı başvurunun reddine ilişkin 01.3.2010 gün ve 1406 sayılı işlemin iptali ile 1.1.2006 tarihinden itibaren mahrum kaldığı ek ödeme farklarının yasal faiziyle birlikte tarafına ödenmesi istemiyle açılmıştır.

1953 tarih ve 6145 sayılı Yasa ile, Türkiye Cumhuriyeti Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesi kurulmuş; 1924 tarih ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun 10.6.1994 tarih ve 4000 sayılı Yasa'yla değiştirilen 1. maddesi ile, posta ve telgraf tesis ve işletmesine ilişkin hizmetler, Posta İşletmesi Genel Müdürlüğü'nce (P.İ), telekomünikasyon hizmetleri ise, "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Şirket)" tarafından yürütülecek şekilde yeniden yapılandırılmıştır.

27.1.2000 tarih ve 4502 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile, 406 sayılı Yasa'nın 1. maddesine eklenen dokuzuncu fıkrada, "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Kamu İktisadi Teşebbüslerinin kuruluş, teşkilât ve faaliyetleri ile ilgili mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sadece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır" denilmiş; anılan fıkra hükmü, 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa'nın 1. maddesi ile değiştirilmiş ve "Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Bu Kanun hükümleri saklı kalmak üzere, kamu iktisadi teşebbüsleri de dahil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sermayesinin yarısından fazlası kamuda kaldığı sürece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 2.4.1987 tarihli ve 3346 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır. 16.7.1965 tarihli ve 697 sayılı Kanun ile milli güvenlik ve kamu düzeniyle sıkıyönetim ve seferberlik hallerinde telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin özel kanunların hükümleri saklıdır"; Ek 29. maddesinin 3.7.2005 gün ve 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen aslî ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır…" denilmiştir.

Öte yandan; 406 sayılı Yasa'nın 4502 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesinin (c) bendinin birinci alt bendinin birinci cümlesinde, "Türk Telekom; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini, 31.12.2003 tarihine kadar bu Kanun ve görev sözleşmesi çerçevesinde tekel olarak yürütür" denildikten sonra, anılan (c) bendinin birinci alt bendine 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa ile eklenen üçüncü cümlede, "Ancak, Türk Telekom'daki kamu payı %50'nin altına düştüğünde, Türk Telekom'un tüm tekel hakları 31.12.2003 tarihinden önce de olsa ortadan kalkmış olur" denilmiş; 4502 sayılı Yasa'nın Geçici 3. maddesi ile de Türk Telekomünikasyon A.Ş., 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Bu düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan

hisselerden % 55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25.7.2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin % 55 Oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile (6.550.000.000 USD. bedelle) Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ne satılmıştır.

Bu sürece paralel olarak Türk Telekom personelinin durumu incelendiğinde:

Türk Telekom A.Ş., 4502 sayılı Yasa'nın 29.1.2000 tarih ve 23948 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdiği dikkate alındığında, 29.1.2000 tarihi itibariyle 233 sayılı KHK kapsamı dışında kalmış ve anılan KHK eki cetvellerden çıkarılmış olması nedeniyle, Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 22.1.1996 gün ve E:1995/1, K:1996/1 sayılı ve özelleştirme kapsamında bulunan kamu iktisadi teşebbüslerinde sözleşmeli veya kapsam dışı statüde çalışan personelin kurumları ile olan ilişkilerinden doğan anlaşmazlıkların çözüm yerinin idari yargı olduğu yolundaki İlke Kararı kapsamı dışında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anılan 4502 sayılı Yasa'nın 13. maddesi ile 406 sayılı Yasa'ya eklenen Ek 22. maddenin (a) bendinde, "a) Personelin statüsü: Telekomünikasyon hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler telekomünikasyon alanında sekiz yıl tecrübeye sahip ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş bir genel müdür ile kadro, unvan, derece ve sayıları Yönetim Kurulunun önerisi ve Bakanlığın teklifi üzerine bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yüzseksen gün içerisinde Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen kadrolarda istihdam edilen personel eliyle yürütülür. Bu personel hakkında bu Kanunda öngörülen hükümler saklı kalmak üzere 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanır. Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmüne yer verilmiş; bu bent hükmü, 4673 ve 5189 sayılı Yasalarla yapılan değişiklikler sonucunda; "a) Personelin statüsü:(Ek ibare: 12.5.2001-4673/6. md.) Türk Telekomdaki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar, Türk Telekom Yönetim Kurulu üyeliklerine atanacaklarda Devlet memurluğuna atanabilme genel şartlarına sahip olma ve en az dört yıllık yüksek öğrenim görme şartları aranır.(Mülga ikinci ve üçüncü cümle: 16.6.2004-5189/12 md.) Bunların dışında kalan personel iş mevzuatı uyarınca istihdam edilir. İş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartlar Yönetim Kurulu tarafından tayin olunur" hükmünü almış; aynı maddenin (b) bendinin ikinci paragrafında da iş mevzuatına tabi olan Türk Telekom çalışanlarının aylık ücretlerinin kendilerini atamaya yetkili olan Yönetim Kurulu tarafından tespit olunacağı kurala bağlanmıştır.

406 sayılı Yasa'nın anılan Ek 22. maddesi uyarınca, Türk Telekom A.Ş. Genel Müdürlüğü'ne ait asli ve sürekli kadrolar belirlenerek 4.4.2000 tarih ve 24010(Mükerrer) sayılı R.G. de yayımlanan 31.3.2000 tarih ve 2000/331 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde yer alan listede: merkez teşkilatı için 100 ve taşra teşkilatı için 100 (6 Bölge Müdürü, 12 Bölge Müdür Yardımcısı ve 82 İl Telekom Müdürü) kadro ihdas edilmiş; öte yandan, aynı Yasa maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak hazırlanan "Türk Telekomünikasyon A.Ş. Kapsam Dışı Personel Yönetmeliği" adı altındaki düzenleme, Yönetim Kurulunun 31.8.2000 tarih ve 407 sayılı kararıyla kabul edilmek suretiyle yürürlüğe konulmuştur.

Kanunla, Kurumda görev yapan personelden asli ve sürekli görev yapacak olanları kadro unvanı itibariyle belirlemek konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki verildiği açıktır. Bu yetki 4502 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 29.1.2000 tarihi ile 5189 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 2.7.2004 tarihleri arasında geçerli olmuştur.

Anayasa'nın 128. maddesinde, "Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" denilmiştir.

406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinin 3.7.2005 tarih ve 5398 sayılı Kanun'la değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22 nci maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen asli ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır. Bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekomda çalışmaya devam eder ve hisse devir tarihinden nakli için Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihe kadarki aylık ücret, harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı ile diğer mali ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanır…" denilerek, yasakoyucu tarafından Türk

Telekom'da 22.1.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ile kapsam dışı personel, kamu personeli sayılmıştır.

Olayda, davalının hisse devir (14.11.2005) tarihinde sözleşmeli personel statüsünde tekniker olarak görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarına naklinin yapılması için adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve 1.12.2006 tarihinde Afyonkarahisar Valiliği İl Milli Eğitim Müdürlüğü emrine atanan davacı tarafından, Yüksek Planlama Kurulu'nun 8.5.2006 gün/2006/T-17, 10.11.2006 gün/2006/T-32 ve 31.7.2007 gün/2007/T-17 sayılı kararları uyarınca belirlenen ek ödeme tutarlarının maaş nakil ilmühaberine konulmak suretiyle nakil maaşının yeniden hesaplanarak kurumuna bildirilmesi, 1.1.2006 tarihinden yeni nakil belgesi düzenleninceye kadar geçen süre içerisinde tahakkuk eden zam ve tazminatları ile maaş nakil ilmühaberinin düzenlendiği 1.12.2006 tarihinden itibaren ödenmesi gerekirken kurumun yaptığı eksik bildirim nedeniyle ödenmeyen ücretlerinin yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle Afyonkarahisar İl Telekom Müdürlüğü'ne yaptığı başvurunun reddine ilişkin 01.3.2010 gün ve 1406 sayılı işlemin iptali ile 1.1.2006 tarihinden itibaren mahrum kaldığı ek ödeme farklarının yasal faiziyle birlikte tarafına ödenmesi istemiyle dava açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik : 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, iptali istenilen işlemin tesis edildiği tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz edilemeyeceğinden; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır…" şeklindeki gerekçe ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın başvurusunun kabulü ile Afyonkarahisar İdare Mahkemesi'nin 13.05.2010 gün ve E:2010/210 sayılı Görevlilik Kararının kaldırılmasına karar vermiştir.

AFYONKARAHİSAR İDARE MAHKEMESİ: 23.02.2011 gün ve E:2010/210 K:2011/132 sayılı kararı ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kararı doğrultusunda davanın görev yönünden reddine karar vermiş ve verilen bu karar 07.04.2011 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı bu kez vekili vasıtasıyla aynı istemle 18.04.2011 tarihinde adli yargıda dava açmıştır.

AFYONKARAHİSAR İŞ MAHKEMESİ: 12.02.2013 gün ve E:2011/367 K:2013/87 sayılı kararında özetle; benzer uyuşmazlıklarda Danıştay ve Yargıtay kararlarını emsal göstererek, dava konusu idari işlem niteliğindeki uyuşmazlığın adli yargı yerinde değil, idari yargı yerinde görülmesi gerektiğini açıklayarak HMK'nun 114/1-b maddesi uyarınca yargı yolunun caiz olmaması nedeni ile HMK'nun 115/2. Maddesi gereğince davanın usulden reddine karar vermiştir.

Adli yargıda verilen görevsizlik kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmiş ve sonrasında verilen ek dilekçede de Uyuşmazlık Mahkemesinin yukarıda açıklanan kararı da dosyaya ibraz edilmiştir.

Dosyanın Yargıtay 22.Hukuk Dairesi'ne gitmesinin ardından, Dairece 13.05.2013 gün ve E:2013/8219 K:2013/10697 sayılı kararı ile, yargılama süreci içerisinde olumlu görev uyuşmazlığı kapsamında Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulup başvurulmadığının araştırılıp tespit edilmesi, başvurulmuş ise Uyuşmazlık Mahkemesince verilen kararın eklenerek gönderilmesi için dosya mahalline iade edilmiştir.

Afyonkarahisar İş Mahkemesi; Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 06.12.2010 gün ve E:2010/246 K:2010/297 sayılı kararını temin ederek dosyayı Yargıtay 22. Hukuk Dairesi'ne yeniden göndermiştir.

YARGITAY 22. HUKUK DAİRESİ: 19.11.2013 gün ve E:2013/ 28238 K:2013/25271 sayılı kararında "…dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle kanuni gerektirici sebeplere ve özellikle delillerin takdirinde bir isabetsizlik görülmemesine göre, yerinde bulunmayan bütün temyiz itirazlarının

reddi ile usul ve kanuna uygun olan hükmün onanmasına…" karar vermiştir. Adli yargıda verilen görevsizlik kararı onama kararı ile kesinleşmiştir.

Davacı vekili ortaya çıkan görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan Akarsu ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 01.04.2014 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14. maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte olup, bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir. Aynı Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece, idari yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı şirkette görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve başka kuruma atanması nedeniyle yeni görevine başlayan davacının, maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi ve ücretine yansıtılmayan ek ödemelerin ve denge tazminatını alacağının davalıdan tahsiline ilişkindir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacının 24.03.2010 tarihinde idari yargıda dava açtığı, yargılama sırasında davalı tarafın görev itirazında bulunması üzerine Mahkemece görevlilik kararı verildiği, davalı vekili tarafından olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması isteğinde bulunduğu, davalı vekilinin dilekçesinin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca yapılan inceleme ile, 2247 sayılı Kanun'un 10 ve 13. Maddeleri uyarınca olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı, bunun üzerine; Mahkememize dosyanın geldiği ve yapılan inceleme sonucu, 06.112.2010 gün ve E:2010/246 K:2010/297 sayılı ile davanın adli yargıda çözümlenmesi gerektiğine karar verildiği, idare mahkemesince Uyuşmazlık Mahkemesinin kararı doğrultusunda görevsizlik kararı verildiği ve kararın 07.04.11 tarihinde kesinleştiği anlaşılmıştır.

Davacı vekili, bu kararın kesinleşmesinin ardından 18.04.2011 tarihide aynı istemle adli yargıda dava açmış, adli yargıda yapılan yargılama soncu görevsizlik kararı verilmiş, kararın temyizi üzerine; Temyiz Mahkemesince, dava konusu uyuşmazlığın hangi yargı merciinde görülmesi gerektiğine ilişkin daha önce çıkan uyuşmazlığın, Uyuşmazlık Mahkemesince karara bağlandığı tespit edildiği halde bu husus dikkate alınmadan yerel mahkemenin kararı onanmış ve bu karar da kesinleşmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumlu görev uyuşmazlığı çıkarma" başlıklı 10. Maddesinde; "Görev uyuşmazlığı çıkarma; adli, idari ve askeri bir yargı merciinde açılmış olan davada ileri sürülen görev itirazının reddi üzerine ilgili Başsavcı veya Başkanunsözcüsü tarafından görev konusunun incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinden istenmesidir.

Yetkili Başsavcı veya Başkanunsözcüsünün Uyuşmazlık Mahkemesinden istekte bulunabilmesi için, görev itirazının, hukuk mahkemelerinde en geç birinci oturumda, ceza mahkemelerinde delillerin ikamesine başlamadan önce; idari yargı yerlerinde de dilekçe ve savunma evresi tamamlanmadan yapılmış olması ve yargı yerlerinin de kendilerinin görevli olduklarına karar vermiş bulunmaları şarttır.

Görev itirazının yargı merciince yerinde görülerek görevsizlik kararı verilmesi halinde, görev

konusunun Uyuşmazlık Mahkemesince incelenebilmesi, temyizen bu kararın bozulmuş ve yargı merciince de bozmaya uyularak görevli olduğuna karar verilmiş bulunmasına bağlıdır.

Uyuşmazlık çıkarma isteminde bulunmaya yetkili makam; reddedilen görevsizlik itirazı adli yargı yararına ileri sürülmüş ise Cumhuriyet Başsavcısı, idari yargı yararına ileri sürülmüş ise Danıştay Başkanunsözcüsü, askeri ceza yargısı yararına ileri sürülmüş ise Askeri Yargıtay Başsavcısı, Askeri İdari Yargı yararına ileri sürülmüş ise bu mahkemenin Başkanunsözcüsüdür.

Görev itirazının reddine ilişkin karara karşı itiraz yolunun açık bulunduğu ceza davalarında ret kararı kesinleşmeden uyuşmazlık çıkarma istenemez" hükmü,

"Yargı merciince yapılacak işlemler" başlıklı 12.maddesinde; "Görev itirazında bulunan kişi veya makam itirazının reddine ilişkin kararın verildiği tarihten, şayet bu kararın tebliği gerekiyorsa tebliğ tarihinden, itiraz yolu açık bulunan ceza davalarında ise ret kararının kesinleştiği tarihten başlayarak 15 gün içinde, uyuşmazlık çıkarılmasını istemeye yetkili makama sunulmak üzere iki nüsha dilekçeyi itirazı reddeden yargı merciine verir.

Bu yargı mercii dilekçenin bir nüshasını ve varsa eklerini yedi gün içinde cevabını bildirmesi için diğer tarafa tebliğ eder. Tebligat yapılan taraf, süresi içinde bu yargı merciine cevabını bildirmezse cevap vermekten vazgeçmiş sayılır.

Yargı mercii, itiraz dilekçesi üzerine verdiği itirazı ret kararını kaldırarak görevsizlik kararı vermediği takdirde yetkili makama sunulmak üzere kendisine verilen dilekçeyi alınan cevabı ve görevsizlik itirazının reddine ilişkin kararını, dava dosyası müktevasının onaylı örnekleriyle birlikte uyuşmazlık çıkarma isteminde bulunmaya yetkili makama gönderir.

Bir davada uyuşmazlık çıkarılması için yalnız bir kez başvurabilir." hükmü,

"Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlıklı 14. Maddesinde; " Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir." Hükmü

"Yargı meirciince yapılacak işler" başlıklı 15. Maddesinde; (Değişik madde: 21/01/1982 - 2592/4 md.;Değişik madde: 23/07/2008-5791 S.K./6.mad)

Olumsuz görev uyuşmazlıklarında dava dosyaları, son görevsizlik kararını veren yargı merciince, bu kararın kesinleşmesinden sonra, ceza davalarında doğrudan doğruya diğer davalarda ise taraflardan birinin istemi üzerine, ilk görevsizlik kararını veren yargı merciine ait dava dosyası da temin edilerek Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir ve görevli yargı merciinin belirlenmesi istenir." hükmü,

"İncelemede izlenecek sıra" başlıklı 27. Maddesinde; "Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddeder" hükmü, "Kararların Bildirilmesi" başlıklı 28. Maddesinde; "Uyuşmazlık Mahkemesi, vereceği bütün kararların sonuçlarını ilgili Başsavcı ve Başkanunsözcüsüne, görev uyuşmazlığının çözülmesi için kendisine başvuran yargı merciine, kararı beklemesi için yazı yazılmış bulunan yargı merciine veya mercilerine uyuşmazlığın çözülmesi için başvurmuş olan kişilere veya makamlara hemen tebliğ eder.

İlgili yargı mercileri ile bütün makam, kuruluş ve kişiler; mahkeme kararlarına uymak, geciktirmeksizin onları uygulamakla ödevlidirler.

Gerekçeli kararın birer örneği de birinci fıkrada yazılı yerlere ve kişilere gönderilir." hükmü,

"Kararların kesinliği ve Yayımlanması" başlıklı 29. Maddesinde; " Bölümlerin ve Genel Kurulun kararları kesindir. İlke kararları ile Başkanın uygun göreceği Bölümlerin kararları Resmi Gazete'de yayımlanır." hükmü yer almaktadır.

Yukarıda sözü edilen Kanun hükümlerine uyarınca; bir davada uyuşmazlık çıkarılması için bir kez başvurulabileceği ve Uyuşmazlık Mahkemesi'nin verdiği kararların kesin ve bağlayıcı olduğu tartışmasızdır.

Bu durumda somut uyuşmazlığa baktığımızda; davacının idari yargıda açtığı dava sırasında 2247 sayılı Yasa'nın 10. Maddesine göre Mahkememizce yapılan inceleme sonucu, davada adli yargının görevli olduğuna karar verilmesine ilişkin kararın, 2247 sayılı Yasa'nın 28. Maddesi uyarınca tüm yargı mercilerini bağlayıcı olduğu, bu kararın ardından adli yargıda görevsizlik kararının verilerek aynı dosyada olumsuz görev uyuşmazlığı çıkarılması sonucu değiştirmeyeceğinden adli yargı kararının kaldırılmasının gerektiği

açıktır.

Açıklanan nedenlerle, Afyonkarahisar İş Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması ve aynı konuda Uyuşmazlık Mahkemesince 06.12.2010 gün ve E:2010/246 K:2010/297 sayılı kararı ile uyuşmazlık hakkında karar verildiğinden aynı konuda yeniden karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Afyonkarahisar İş Mahkemesi'nin 12.02.2013 gün ve E:2011/367 K:2013/87 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, ve aynı konuda Uyuşmazlık Mahkemesince 06.12.2010 gün ve E:2010/246 K:2010/297 sayılı kararı ile uyuşmazlık hakkında karar verildiğinden aynı konuda yeniden karar verilmesine yer olmadığına 01.04.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Sıddık
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	YILDIZ

Üye	Üye	Üye
Nurdane	Ayhan	Mehmet
TOPUZ	AKARSU	AKBULUT